

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

м. Миколаїв

«26» липня 2023 року

Заступник начальника відділу СУ ГУНП в Херсонській області майор поліції Петренко Василь Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022230000000506 від 21.12.2022 за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів, для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

МЕЛЬНИКУ СЕРГІЮ ВАСИЛЬОВИЧУ,
28.02.1970 року народження, українцю,
громадянину України, зареєстрованому за
адресою: місто Херсон, вул. Комкова, 90, кв.
240, проживаючому за адресою:
місто Херсон, вулиця Іллі Кулика, 114, кв. 25,
раніше не судимому, який не є депутатом будь-
якого рівня,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України кваліфікуючими ознаками якого є умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, передачі матеріальних ресурсів представникам держави агресора та окупаційній адміністрації держави агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах

існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН). До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній

території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено. 24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці збройних сил рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні та адміністративні кордони України в Харківській, Херсонській, Сумській, Чернігівській, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії рф 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX. У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, востаннє 02.05.2023 Законом України про затвердження Указу Президента України від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено дію воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по цей час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням рф військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово

окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Окупаційна адміністрація рф – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями збройних сил рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Відповідно до п. 1.4, 1.9 наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ» Херсонська міська територіальна громада Херсонського району Херсонської області включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій з 11.11.2022, та відповідно до Розділу II з 01.03.2022 - 11.11.2022 території Херсонської територіальної громади, були тимчасово окуповані рф.

З початку військової агресії рф, на територіях, які опинилися в окупації, серед яких було м. Херсон, представники держави-агресора створили незаконний орган влади, так звану «Військово – цивільну адміністрацію Херсонської області», яка розпочала впроваджувати політику та стандарти рф, а також, з метою створення більш лояльного відношення місцевого населення до незаконно створеного органу влади, здійснювали пошук осіб, які б надали згоду на співпрацю із ними на підтримку та реалізацію рішень та дій держави-агресора.

Відповідно до публічних заяв керівництва рф, а також так званого голови незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території міста Херсон Херсонської області - «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. до основних завдань «ВЦА Херсонської області», серед іншого відноситься і організація електропостачання на окупованій території.

Так, 24.06.2022, наказом № 121-р так званого голови «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. на потужностях матеріально-технічної бази АТ «Херсонобленерго» створено так зване Державне унітарне підприємство

«Херсонобленерго» (далі - ДУП «Херсонобленерго»), керівником якого призначено Жахановича Юрія Євгеновича, 15.03.1977 року народження.

При цьому, станом на 24.06.2022, невстановлені представники окупаційної влади держави-агресора здійснили незаконне втручання в діяльність та фактичне захоплення житлово-комунальних господарств міста Херсону та Херсонської області, які забезпечували життєдіяльність міста та надання місцевому населенню житлово-комунальних послуг, в тому числі й електропостачання, з метою реалізації на території окупованого міста Херсон та Херсонської області незаконних владних повноважень та отримання незаконного прибутку з місцевих мешканців.

Таким чином, з метою встановлення контролю та утвердження тимчасової окупації частини території України, тобто Херсонської міської територіальної громади представниками окупаційної влади держави-агресора, були прийняті рішення щодо необхідності забезпечення електроенергією важливих для утримання окупаційною владою територій та об'єктів, таких як приміщення т.зв. адміністрацій ВЦА, місць дислокації військовослужбовців зс рф, тощо, забезпечивши незалежність енергопостачання окупованих державною-агресором територій від України, виконання якого було покладене на «ДУП «Херсонобленерго».

У червні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Мельник С.В., будучи громадянином України, знаходячись в місті Херсон, Херсонської області, достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області, діючи умисно, на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, та сповідуючи проросійські погляди, прийняв пропозицію невставлених досудовим розслідуванням представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф зайняти в так званому «ДУП Херсонобленерго» керівну посаду, а саме начальника служби транспорту ДУП «Херсонобленерго» за адресою: місто Херсон, вулиця Пестеля, 5.

На Мельника С.В. з метою реалізації завдань та рішень військово-цивільної адміністрації Херсонської області, забезпечення доставки електроенергії до кінцевого споживача, перш за все приміщень, які займала т.зв. адміністрація ВЦА та військовослужбовці зс рф, були покладені наступні завдання:

- своєчасне та безперебійне забезпечення автотранспортними засобами виробничих структурних підрозділів так званого ДУП «Херсонобленерго»;
- контроль за експлуатацією і ремонтом автотранспортних засобів;
- організація переміщення транспортних засобів та механізмів між окремими виробничими структурними підрозділами так званого ДУП «Херсонобленерго»;
- забезпечення кадрового добору на вакантні посади служби;
- виконання розпоряджень так званої військово – цивільної адміністрації Херсонської області.

З метою реалізації завдань та рішень окупаційної влади, Мельник С.В., перебуваючи на посаді начальника служби транспорту так званого ДУП

«Херсонобленерго» протягом червня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), діючи умисно, на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, вчиняв дії з допомоги (пособництво) встановленню та утвердженню на окупованих територіях окупаційної влади держави-агресора, бажаючи цього, з метою виконання покладеного на нього представниками окупаційної влади завдання, забезпечив кадровий добір на вакантні посади водіїв так званого ДУП «Херсонобленерго».

Організовував роботу очолюваного підрозділу шляхом запрошення на вакантні посади водіїв так званого ДУП «Херсонобленерго» колишніх працівників АТ «Херсонобленерго», погоджував переміщення транспортних засобів, про що свідчить акт приймання-передачі автомобілю марки «RENO LOGAN 2017 р.в.» від 14.10.2022, забезпечив функціонування очолюваного підрозділу шляхом отримання зі складів дизельного палива екологічного класу К-5 та бензину автомобільного АІ -95 екологічного класу К-5, що підтверджує акт приймання передачі ГСМ № 2/0109.

У подальшому Мельник С.В., з червня по 28.10.2022 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) на посаді начальника служби транспорту так званого ДУП «Херсонобленерго», діючи умисно, на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, вчиняв дії з допомоги (пособництво) встановленню та утвердженню на окупованих територіях окупаційної влади держави-агресора, бажаючи цього, з метою забезпечення доставки електроенергії до кінцевого споживача, перш за все приміщень, які займала так звана адміністрація ВЦА, та військовослужбовці зс рф, виконання покладеного на нього представниками окупаційної влади завдання в частині організації переміщення транспортних засобів та механізмів між окремими виробничими структурними підрозділами так званого ДУП «Херсонобленерго», шляхом надання вказівок водіям, про необхідність виїзду під приводом виконання робіт на окуповану частину лівобережжя Херсонської області, організував незаконне переміщення з території АТ «Херсонобленерго» розташованого за адресою: місто Херсон, вулиця Пестеля, 5 та місто Херсон, смт Антонівка, шосе В'ячеслава Чорновола, 1 А, на тимчасово окуповану частину лівобережжя Херсонської області, більш точне місце не встановлено досудовим розслідуванням, наступних транспортних засобів: RENO LOGAN» д.н.з. ВТ 7430 ВІ, «Mitsubishi Pajero», д.н.з. ВТ 8787АО, «PEUGEOT BOXER», д.н.з. ВТ 2669 ВТ, «МАЗ», д.н.з. ВТ 6763СВ, «ГАЗ», д.н.з. ВТ 4409 АС, «МАЗ» ВТ 2746 АМ з полуприцепом ВТ 9728 ХТ, «Камаз», д.н.з. ВТ 9394 АЕ, які перебували на балансі АТ «Херсонобленерго».

Після перевезення вказаних транспортних засобів, Мельник С.В. надав вказівку водіям, повертатись до м. Херсон з окупованої частини лівобережжя Херсонської області без вищевказаних транспортних засобів, що останні транспортували.

Крім цього, Мельник С.В. у серпні 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на посаді начальника

служби транспорту так званого ДУП «Херсонобленерго», знаходячись на території так званого ДУП «Херсонобленерго» за адресою: місто Херсон, вулиця Пестеля, 5, діючи умисно, на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, зустрівся з нестановленими досудовим розслідуванням представниками збройних формувань держави агресора, яким після огляду ними автомобіля, шляхом особистої передачі автомобільних ключів представникам окупаційної влади держави-агресора, фактично передав, для використання автомобіль марки «Krasz» д.н.з. ВТ 8164 ВО.

Продовжуючи свою злочину діяльність Мельник С.В., перебуваючи на посаді начальника служби транспорту так званого ДУП «Херсонобленерго», діючи в підтримку рішення окупаційної адміністрації держави-агресора рф - так званої «військово-цивільної адміністрації Херсонської області», а саме розпорядження так званого «виконуючого обов'язки губернатора Херсонської області» № 105-р від 28.10.2022 «Про деякі заходи при евакуації з прибережної частини Херсонської області» про обов'язковий вивіз (евакуацію) підприємств, установ та організацій та товарно-матеріальних цінностей, на початку листопада 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), з метою забезпечення подальшої незаконної діяльності так званого ДУП Херсонобленерго» та утвердження окупаційної влади на території Херсонської області організував незаконне переміщення з території АТ «Херсонобленерго», розташованого за адресою місто Херсон, вулиця Пестеля, 5 та смт Антонівка шосе В'ячеслава Чорновола, 1 А. на тимчасово окуповану частину лівобережжя Херсонської області наступних транспортних засобів: «Volkswagen Т6.1», д.н.з. ВТ 8679 СІ, «МАЗ» (АГП ТК-М-5316-АГР 34), д.н.з. ВТ 7342 СТ, «МАЗ», д.н.з. 7019 АТ, «ЗАЗ», д.н.з ВТ 6346 ВЕ, які перебували на балансі АТ «Херсонобленерго».

Тобто, Мельник С.В. з червня 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) по 11 листопада 2022 року, перебуваючи на посаді так званого начальника служби транспорту ДУП «Херсонобленерго» за адресою: місто Херсон, вулиця Пестеля, 5, виконуючи покладені на нього завдання, розпорядження так званого «виконуючого обов'язки губернатора Херсонської області», шляхом організації діяльності служби транспорту так званого «ДУП Херсонобленерго» забезпечив доставку електроенергії до кінцевого споживача, перш за все приміщень, які займала т.зв. адміністрація ВЦА, здійснив передачу автомобільного транспорту представникам держави агресора її збройним формуванням та організував незаконне переміщення з території АТ «Херсонобленерго» розташованого за адресою місто Херсон, вулиця Пестеля, 5 та шосе В'ячеслава Чорновола, 1 А, на тимчасово окуповану частину лівобережжя Херсонської області, транспортних засобів акціонерного товариства «Херсонобленерго».

Таким чином, Мельник Сергій Васильович, 28.02.1970 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України кваліфікуючими ознаками якого є умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво),

окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, передачі матеріальних ресурсів представникам держави агресора та окупаційній адміністрації держави агресора.

Заступник начальника відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
майор поліції

Василь Миколайович ПЕТРЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Начальник відділу процесуального керівництва при провадженні досудового розслідування територіальними органами поліції та підтримання публічного обвинувачення Херсонської обласної прокуратури
«26» липня 2023 року

Олексій Сергійович КУДЬ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний зобов'язаний:

1). прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2). виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3). підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мене повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручена, права підозрюваного роз'яснені.

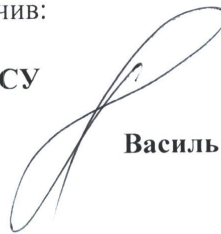
Підозрюваний _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник _____
(прізвище, ініціали, підпис)

«__» год. «__» хвилин «__» травня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Заступник начальника відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
майор поліції**

Василь Миколайович ПЕТРЕНКО